

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/210/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217209760
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1217209760.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: F. S. H., J. XX.XX.XXXX, G. D. XX, G., zastúpeného Advokátska kancelária Pacalaj, Palla a partneri s. r. o., so sídlom Nám. SNP č. 3, Trnava, proti žalovanej: N. H. A., J. XX.XX.XXXX, G. E. I. XX, G., zastúpenej JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova 14, Bratislava, o zaplatenie 22.772,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 16. marca 2018, č. k. 16C/31/2017 - 140, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti m e n í tak, že žalobu zamieťa.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 12.675,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, bližšie špecifikovaným vo výroku rozsudku a v časti o zaplatenie sumy 10.096,95 eur konanie zastavil. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.04.2011, č.k. 15C 217/2010-37, právoplatným dňa 11.05.2011, čím došlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Medzi stranami nebolo sporné, že za trvania manželstva uzavreli dňa 19.03.2008 Zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX M. O. XX.XX.XXXX Zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX; v oboch zmluvách vystupoval žalobca v postavení dlžníka a žalovaná v postavení spoludlžníka a obe strany sporu sa zhodli na tom, že splátky z oboch úverov po dátume právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, t. j. po 11.05.2015, uhrádzal výlučne žalobca. Za obdobie od 15.05.2014 do 07.04.2017 žalobca uhradil na základe uvedených úverových zmlúv celkovú sumu 45.545,17 eur a tvrdil, že splnil i tú časť dlhu, ktorá pripadala na žalovanú, keď splátky úverov splácal sám, a domáhal sa preto proti žalovanej zaplatenia sumy rovnajúcej sa 1/2 z uhradených súm za obdobie od 15.05.2014 do 07.04.2017 v celkovej sume 22.772,59 eur s úrokom z omeškania špecifikovaným v žalobe. V priebehu konania žalobca zoberal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 10.096,95 eur z dôvodu, že dňa 23.05.2017 bola medzi stranami uzavretá Dohoda o úprave práv a povinností, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala uhradiť mu sumu 10.096,95 eur. Z uvedenej dohody strán zistil, že medzi nimi došlo k zhode na tom, že žalobca v období od 16.05.2015 do 07.04.2017 uhrádzal splátky vyplývajúce z uvedených úverových zmlúv, a preto má voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy vo výške 1/2 z uhradených súm za obdobie, ktoré medzi stranami nebolo sporné, t. j. za obdobie od 16.05.2015; táto suma predstavuje sumu 14.761,44 eur, týmto však žalovaná neuznala zvyšnú časť nároku žalobcu, ktorým je nárok na zaplatenie sumy vo výške 1/2 z neuhradených súm za obdobie do 16.05.2015. Z bodu 11 predmetnej dohody vyplýva, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1/2 z neuhradených súm na základe oboch

úverových zmlúv za obdobie od 16.05.2017 po započítaní s pohľadávkou žalovanej predstavuje sumu 10.096 eur. V článku IV. bod 1 písm. a) dohody strany vzájomne vyhlásili, že úhradou sumy 10.096,95 eur, ktorú má uhradiť žalovaná, zanikajú, resp. sú vysporiadané finančné nároky žalobcu voči žalovanej, ktoré vznikli za obdobie od 16.05.2015 do úhrady poslednej splátky, t. j. do 07.04.2017 z dôvodu, že splátky boli uhrádzané výlučne žalobcom a v bode b/ sa strany dohodli, že predmetnou dohodou nezanikajú, resp. nie sú vysporiadané finančné nároky žalobcu voči žalovanej vzniknuté z úverových zmlúv, pričom podľa názoru žalobcu tieto finančné nároky vznikli z titulu regresnej náhrady podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka za obdobie do 16.05.2015. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 148 ods. 1, § 149 ods. 4, § 51, § 511 ods. 3, § 101, § 103, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie istiny 10.096,95 eur zastavil konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 C.s.p. Konštatoval, že sporným v konaní zostal žalobcom uplatnený nárok v sume 12. 675,64 eur, ktorý si uplatnil voči žalovanej titulom regresnej náhrady podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka za obdobie od 15.05.2014 do 15.05.2015, proti ktorému žalovaná vzniesla námietku premlčania s odôvodnením, že tento nárok je vzhľadom na ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka premlčaný v dvojročnej premlčacej dobe. Dospel k záveru, že strany v prípade oboch úverových zmlúv boli solidárni dlžníci, keď v zmluve sa zaviazala splátky uhrádzať aj žalovaná ako spoludlžníčka. Žalobca tým, že plnil veriteľovi nad rámec svojho podielu, t.j. aj za žalovanú, pričom plnil aj sám za seba, má právo požadovať od žalovanej zaplatenie toho, čo plnil nad rámec jemu pripadajúcemu podielu. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by si proti žalovanej mohol uplatniť iba v prípade, ak by plnil za ňu to, čo mala plniť inému ona, avšak by nebol k plneniu zaviazaný aj sám za seba. Žalobu žalobcu preto posúdil ako dôvodnú a uplatnenú včas v rámci plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Zaviazal preto žalovanú na zaplatenie splátok úveru aj za obdobie od 15.05.2014 do 15.05.2015 a okrem istiny 12.675,64 eur priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaná, žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %, alternatívne žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že rozhodnutie súdu v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa jej názoru mal prvoinštančný súd na zistený skutkový stav aplikovať ustanovenie § 451 a nasl., najmä ust. § 454 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení v spojení s ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Uviedla, že rozhodnutie súdu, ktorým bolo manželstvo strán rozvedené nadobudlo právoplatnosť dňa 11.05.2011 a tohto dňa došlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva, a keďže v lehote troch rokov odo dňa právoplatnosti nedošlo k vyporiadaniu ich BSM dohodou, ani k podaniu návrhu na vyporiadanie BSM na príslušný súd, došlo k uplatneniu tzv. nevyvrátiteľnej právnej domnienky podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého platí, že pokiaľ ide o hnutelné veci, manželia sa vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci bezpodielového spoluvlastníctva pre svoju potrebu, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné, t. j. pohľadávky, resp. v širšom zmysle vyporiadania BSM aj dlhy. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.10.2017 sp. zn. 23Co/24/2017 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 03.05.2017 sp. zn. 7Co/21/2017, z ktorého je zrejmé, že dlhy, resp. záväzky vzniknuté počas BSM, z ktorých boli manželia povinní platiť dlh spoločne, nerozdielne a bezpodielovo, sa na základe uvedenej nevyvrátiteľnej právnej domnienky odo dňa 11.05.2014 pretransformovali na záväzky, z ktorých sú povinní zaplatiť dlh žalobca a žalovaná podľa rovnakého podielu, keď základnou zásadou pre vykonanie vyporiadania BSM je, že podiely oboch manželov sú rovnaké a po vyporiadaní BSM sa teda jedná vo vzťahu medzi bývalými manželmi o delený dlh oboch manželov, resp. o delené záväzky oboch manželov. Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2017 sp. zn. 6Co/241/2017, ktoré potvrdzuje uvedené argumenty týkajúce sa charakteru záväzkov medzi bývalými manželmi, ktorí v lehote do troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva, nepodali návrh na vyporiadanie BSM a nepodpísali ani dohodu o vyporiadaní BSM, pričom Krajský súd v Bratislave konštatoval, že sa jedná o delené záväzky oboch bývalých manželov. Žalobca uhrádzal splátky oboch úverov v spornom období sám, tzn. uhrádzal finančné prostriedky vo výške 1/2 splátok za seba, ako aj finančné prostriedky vo výške 1/2 splátok za žalovanú a tým, že zaplatil celý dlh, teda aj polovicu

pripadajúcu na neho, ako aj polovicu splátok pripadajúcu na žalovanú, žalovaná získala na jeho úkor bezdôvodné obohatenie, a preto je nutné aplikovať ust. § 454 Občianskeho zákonníka. Podľa jej názoru je zrejme, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie, nakoľko jej majetkový stav sa neznížil, k čomu by nepochybne došlo v prípade, ak by svoju polovicu uhradila. Nemožno preto v danom prípade aplikovať ust. § 511 ods. 3 (regresný nárok), pretože ide o bezdôvodné obohatenie podľa § 454 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa bezdôvodne obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, a ktorý nárok sa premlčuje podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka v lehote dvoch rokov odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Ďalej namietala aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku z dôvodu, že súd prvej inštancie sa s jej zásadnými a rozhodujúcimi tvrdeniami nevysporiadal a neposkytol odpoveď na to, prečo sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania a týmto procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď porušil jej právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov právneho zastúpenia. Podľa jeho názoru konanie pred súdom prvej inštancie bolo vedené z procesného hľadiska riadne a rozsudok je vecne správny a dostatočne odôvodnený. Napadnutý rozsudok vychádza aj zo správneho právneho posúdenia veci a stotožnil sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. Zotrvával na svojich námietkach, že v predmetnej veci nemožno uplatniť príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa bezdôvodného obohatenia, s poukazom na komentár k § 511 Občianskeho zákonníka, autor „Imrich Fekete“, 3. Zväzok, namietal, že na prejednávanej vec je potrebné aplikovať ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka a všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu. Rozhodnutia súdov, ktoré uviedla žalovaná vo svojom odvolaní, nemožno aplikovať na prejednávajúcu vec a argumentáciu žalovanej považoval za nesprávne pochopenie významu deliteľných a deliteľných záväzkov. Poukázal na to, že v danom prípade záväzkov sporových strán ide o mechanickú deliteľnosť záväzkov, nie právnu, spôsobilú aplikovať inú právnu normu na prejednávajúcu vec. Ako príklad nedeliteľného záväzku uviedol záväzok „huslového kvarteta“ zrealizovať koncert pre oprávneného, t. j. nie je možné, aby veriteľ požiadaval o zrealizovanie koncertu iba jedného z dlžníkov (člena kvarteta) a uviedol, že v prípade peňažných plnení (záväzkov z úveru) ide o deliteľné záväzky, t. j. veriteľ môže vyzvať čo aj jedného zo spoludlžníkov k splneniu celého dluhu, pokiaľ ide o solidárny záväzok dlžníkov voči veriteľovi. Peňažný záväzok bývalých manželov v prejednávanej veci má povahu deliteľného záväzku, t. j. veriteľ má právo požadovať od ktoréhokoľvek z dlžníkov splnenie celého záväzku, nakoľko sporové strany vystupujú voči veriteľovi ako solidárni dlžníci. S poukazom na § 511 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 03.05.2017, na ktoré poukázala žalovaná, uvádza mechanickú deliteľnosť záväzku, inak z pohľadu dlžníkov stále (pasívne) solidárneho záväzku vo vzťahu k veriteľovi.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na svojom odvolaní a námietkach v ňom uvedených, najmä, že v danom prípade ide tzv. delené záväzky.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

6. Predmetom odvolacieho konania bol žalobcom uplatnený nárok proti žalovanej na zaplatenie sumy 12.675,64 eur s príslušenstvom titulom regresnej náhrady podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že po rozvedení manželstva strán sporu sám uhradil záväzky vyplývajúce im z úverových zmlúv uzavretých počas trvania ich manželstva, keď splatil v sume žalovanej istiny splátky úverov za obdobie od 15.05.2014 do 15.05.2015.

7. V konaní nebol sporný vznik spoločných záväzkov strán sporu ako manželov na základe predmetných úverových zmlúv uzavretých počas trvania ich manželstva, v ktorých obidvoch žalobca vystupoval v postavení dlžníka a žalovaná v postavení spoludlžníka, ako uviedol aj súd prvej inštancie. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 15C/217/2010 - 37 zo dňa 08.04.2011, ktorým bolo manželstvo strán sporu rozvedené, nadobudol právoplatnosť dňa 11.05.2011, ktorým dňom zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a k jeho vyporiadaniu dohodou, ani k podaniu návrhu na vyporiadanie BSM na súd nedošlo v lehote troch rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvedení ich manželstva.

8. Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou, alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželstvo nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané

rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vypořádali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

9. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že márnym uplynutím zákonom stanovenej lehoty na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo na podanie návrhu na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva na súd, zaniká právo na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva dohodou alebo súdnym rozhodnutím a nastupuje domnienka, podľa ktorej dochádza k vypořádaniu tohto bezpodielového spoluvlastníctva spôsobom uvedeným v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu právoplatnosťou rozvodu ich manželstva dňa 11.05.2011 a keďže v lehote troch rokov od zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva, t. j. do 11.05.2014 nedošlo k jeho vypořádaniu dohodou, a ani nebol podaný návrh na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na súd, došlo k jeho vypořádaniu nastúpením uvedenej právnej domnienky v zmysle citovaného ustanovenia. I keď podľa ustálenej súdnej praxe (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 123/2008 zo dňa 29.09.2009) sa za predmet vlastníctva, a teda ani bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepovažujú pohľadávky a záväzky (dlhy), ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov, pri zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vypořádavajú aj spoločné pohľadávky a záväzky manželov, a to podľa zásad platných pre vypořádanie tohto spoluvlastníctva v širšom zmysle.

10. V zmysle vyššie uvedeného sa aj na vypořádanie spoločného dlhu strán sporu ako manželov, vzniknutého im za trvania manželstva na základe predmetných úverových zmlúv, primerane vzťahuje domnienka upravujúca vypořádanie ostatných hnutelných a nehnuteľných vecí, podľa ktorej v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka platí, že aj predmetný dlh je v podielovom spoluvlastníctve strán sporu a ich podiely sú rovnaké. Dôvodne preto žalovaná v odvolaní namietala, že na základe tejto právnej domnienky sa odo dňa 11.05.2014 spoločné dlhy bývalých manželov pretransformovali na záväzky, ktoré je povinná plniť každá zo strán podľa rovnakého podielu, a teda po vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva uvedeným spôsobom ide o delený dlh, resp. o delené záväzky oboch manželov.

11. Vzhľadom na uvedené nesprávne súd prvej inštancie vec právne posúdil, keď v danom prípade aplikoval ust. § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, upravujúce pasívnu solidaritu dlžníkov, pretože žalobca a žalovaná nie sú solidárnymi dlžníkmi, ale majú postavenie dlžníkov, z ktorých je každý povinný zaplatiť veriteľovi polovicu predmetného dlhu a ide teda o tzv. delený záväzok. Nesporné je, že žalobca zaplatil veriteľovi celý dlh, teda zaplatil aj polovicu pripadajúcu na žalovanú, čím žalovaná na jeho úkor získala bezdôvodné obohatenie v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka, ktoré je podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinná vydať žalobcovi. Na nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia sa podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vzťahuje dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá plynie odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, pričom najneskôr sa toto právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí v trojročnej objektívnej premlčacej dobe odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobca podal žalobu na súde dňa 15.05.2017, a preto došlo k premlčaniu v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, jeho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého zaplatením platieb za žalovanú do 15.05.2015. Keďže žalovaná v konaní dôvodne namietala premlčanie žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 12.675,64 eur s príslušenstvom, nemožno tento nárok žalobcovi priznať.

12. Nedôvodne žalobca vo vyjadrení k odvolaniu namietal, že súdne rozhodnutia, na ktoré poukazovala žalovaná, nemožno aplikovať na prejednanú vec, pretože sa týkajú mechanickej deliteľnosti záväzku, ktorá nemusí znamenať deliteľnosť v právnom zmysle a že v danom prípade vystupujú sporové strany voči veriteľovi ako solidárni dlžníci. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj so závermi Krajského súdu v Bratislave uvedenými v rozsudku sp. zn. 6Co/241/2017 zo dňa 30.11.2017, v zmysle ktorých pri realizácii právnej fikcie uvedenej v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka platí, že predmetný dlh je v podielovom spoluvlastníctve sporových strán, a teda strany nie sú solidárnymi dlžníkmi, ale každý je povinný zaplatiť veriteľovi polovicu dlhu, čo znamená, že ich záväzok je delený. Vzhľadom na to nemožno nárok žalobcu posudzovať podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, upravujúceho pasívnu solidaritu dlžníkov a z toho dôvodu je irelevantný aj poukaz žalobcu na komentár k ust. § 511 Občianskeho zákonníka v jeho odvolaní.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď žalovaná mala v

konaní len čiastočný úspech a čiastočne bolo konanie zastavené pre správanie sa žalovanej, ktorá akceptovala oprávnenosť uplatneného nároku žalobcu.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).